

много-то добрини съ вѣтре, на кои-то еденіе-то е не доис-
каzano. Но за чгого ны е прихитрилъ господарь-тъ ны, и
твѣри да падимы твѣ слѣпъ пакъ мене хромъ, и неможемы
никакъ да отидимы при тѣхъ и да са насыгимы. Тогдзи
слѣпый отговори хромомъ така: зачто не ми си казалъ
това по напреду, да не вѣхмы жаднѣли? азъ ако и да
съмъ слѣпъ по имамъ крака, и силенъ съмъ да тѣ носи-х,
а ты ми уваждаи пхта, и тжай ще адемы и мы отъ добрин-
ны-тѣ на Господара си. И кога дойде той, ще са укрые
рабоуга-та ны отъ него, что то ако попыта мене, азъ щя
рекъ: ты знаешъ Господарю, че азъ съмъ слѣпъ; ако ли
твѣ попыга, и ты речи: азъ съмъ хромъ, и тжай щемъ да
прихигимы Господара си. Така нагласени, всѣднѣ хро-
мый слѣпеца, и можахъ да окрадатъ овоциа-та на Госпо-
даря си. Слѣдъ време дойде господарь-ти на ложе-то, и
като видѣ бошки-тѣ брани и крадени, поръча да доведатъ
слѣпеца и мѣ када, не та ли поставихъ добрѣ стражъ на
ложе-то си, то зачто си го крадилъ и обралъ? отговори
слѣпый: Господине, ты знаешъ, че азъ съмъ слѣпъ, и
да ми са е щѣло, не види-х на кадѣ да идѣ, можи хро-
мый да е крадилъ, азъ не съмъ. Тогдзи поръча Господарь-
ти дапади-хъ слѣпеца, донде похове хромла. Като дойде
и хромый, наченахъ помеждъ си да са каратъ и да са
искаузватъ. Казваше хромый на слѣпеца: ако не вѣ ма-
носилъ ты азъ неможахъ оти зачго-то съмъ хромъ. И слѣ-
пый дѣмаше: ако не вѣ ми уваждалъ ты пхта, какъ щехъ
да полѣчъ азъ. Тогдзи господарь-ти сѣднѣ на сѣдовище
и ги отсѣди така: както сте крадили тжай да всѣднѣ хро-
мый слѣпаго. И като всѣднѣ хромый слѣпеца поръча да
ги вѣ-хъ немилостиво.

ТѢЛКОВАНИЕ.

Человѣкъ оти добирѣ родъ е, христосъ синъ Божій,
ложе-то, земя-та, и ногоди свѣтъ; Плегк-ти, Законъ-ти